2025/1757
22.8.2025

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2025/1757

af 8. juli 2025

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Det Blandede EØS-Udvalg, til ændringen af bilag II (Tekniske forskrifter, standarder, afprøvning og certificering) og bilag IV (Energi) til EØS-aftalen (direktivet om energieffektivitet)

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2894/94 af 28. november 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ([1]), særlig artikel 1, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ([2]) (»EØS-aftalen«) trådte i kraft den 1. januar 1994.

(2) I henhold til EØS-aftalens artikel 98 kan Det Blandede EØS-Udvalg træffe afgørelse om at ændre bl.a. bilag II (Tekniske forskrifter, standarder, afprøvning og certificering) og bilag IV (Energi) til EØS-aftalen.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ([3]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002 ([4]) bør indarbejdes i EØS-aftalen.

(4) Flere bestemmelser i direktiv 2012/27/EU som ændret ved direktiv (EU) 2018/2002 kræver substanstilpasninger, der afspejler de særlige forhold, der gør sig gældende for EØS-aftalen og EFTA-staterne.

(5) Da Unionens overordnede mål for energieffektivitet for 2020 og 2030 ikke finder anvendelse på EFTA-staterne, bør artikel 1, stk. 1, i direktiv 2012/27/EU som ændret ved direktiv (EU) 2018/2002 og artikel 3, stk. 1, litra a), og stk. 5, i direktiv 2012/27/EU ikke finde anvendelse på EFTA-staterne. EFTA-staterne har imidlertid på frivillig basis fastsat deres nationale vejledende energieffektivitetsmål, jf. den erklæring fra EFTA-staterne, der er knyttet til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse.

(6) Artikel 5 i direktiv 2012/27/EU henviser til de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der skal opfyldes på grundlag af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ([5]). Island bør have mulighed for at opfylde sine forpligtelser med hensyn til mindstekrav til energimæssig ydeevne i statslige bygninger på grundlag af sin nationale lovgivning, eftersom Island har en undtagelse fra indarbejdelsen af direktiv 2010/31/EU i sin nationale ret.

(7) Endvidere bør artikel 20, stk. 5, i direktiv 2012/27/EU tilpasses, navnlig ved at erstatte henvisningen til artikel 5, stk. 1, med en mere generel henvisning til artikel 5 for at afspejle tilpasningerne af de efterfølgende bestemmelser.

([1]) EFT L 305 af 30.11.1994, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1994/2894/oj.
([2]) EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/1/oj.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/27/oj).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002 af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 210, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2002/oj).
([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/31/oj).

(8) Nye energibesparelser, som Island skal opnå i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2012/27/EU bør fastsættes på et niveau, der afspejler de særlige forhold, der gør sig gældende for Islands energimarked og energimiks.

(9) Da det islandske energisystem er isoleret, næsten fossilfrit, med en høj grad af forsyningssikkerhed og energiuafhængighed og i vid udstrækning er afhængigt af vedvarende geotermisk energi med særlige karakteristika, bør Island indrømmes en undtagelse fra visse krav vedrørende måling som fastsat i artikel 9a, 9b og 9c i direktiv 2012/27/EU.

(10) Da Island ikke har nogen naturgasinfrastruktur og er undtaget fra direktiv 2009/73/EF om det indre marked for naturgas, bør artikel 9 og 10 i direktiv 2012/27/EU vedrørende målere og faktureringsoplysninger for naturgas ikke finde anvendelse på Island.

(11) Da Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF ([6]) ikke finder anvendelse på geotermisk kraftvarmeproduktion i Island, bør artikel 14 og 15 i direktiv 2012/27/EU som ændret ved direktiv (EU) 2018/2002, som hænger sammen med direktiv 2004/8/EF, ikke finde anvendelse på Island.

(12) Bilag II (Tekniske forskrifter, standarder, afprøvning og certificering) og bilag IV (Energi) til EØS-aftalen bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(13) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Det Blandede EØS-Udvalg, bør derfor baseres på det udkast til afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, som skal indtages på Unionens vegne i Det Blandede EØS-Udvalg, til den foreslåede ændring af bilag II (Tekniske forskrifter, standarder, afprøvning og certificering) og bilag IV (Energi) til EØS-aftalen, baseres på det udkast til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 2025.

På Rådets vegne

S. LOSE

Formand

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF (EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/8/oj).

UDKAST til

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE nr. …

af …

om ændring af bilag II (Tekniske forskrifter, standarder, afprøvning og certificering) og bilag IV (Energi) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS-aftalen«), særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF ([1]) skal indarbejdes i EØS-aftalen.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002 af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet ([2]) skal indarbejdes i EØS-aftalen.

(3) EFTA-staterne er ikke omfattet af EU's overordnede mål for energieffektivitet om en energibesparelse på 20 % inden 2020. Artikel 3 i direktiv 2012/27/EU bør finde anvendelse på EFTA-staterne med undtagelse af bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, litra a), og stk. 5.

(4) EFTA-staterne er ikke omfattet af EU's overordnede 2030-mål for energieffektivitet på mindst 32,5 %. Artikel 1, stk. 1, i direktiv 2012/27/EU som ændret ved direktiv (EU) 2018/2002 bør derfor ikke finde anvendelse på EFTA-staterne. EFTA-staterne bør i stedet fastsætte nationale vejledende energieffektivitetsmål for 2030.

(5) Undtagelserne for Island skal sikre, at energieffektivitetsforanstaltninger gennemføres på en omkostningseffektiv og hensigtsmæssig måde i forhold til landets situation med et isoleret og næsten fossilfrit energisystem med en høj grad af forsyningssikkerhed og energiuafhængighed. Island har en omfattende udbredelse af vedvarende geotermisk energi med særlige karakteristika, hvilket bl.a. gør det nødvendigt for Island med en undtagelse fra visse krav vedrørende måling i artikel 9a, 9b og 9c.

(6) Artikel 5 i direktiv 2012/27/EU henviser til de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er omhandlet i artikel 4 i direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne. Island er undtaget for at anvende direktiv 2010/31/EU i overensstemmelse med Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 135/2022. Derfor skal forpligtelserne vedrørende mindstekrav til bygningers energimæssige ydeevne følge af Islands nationale lovgivning.

(7) Island har en uforholdsmæssigt høj andel af energiintensive industrier, hvilket resulterer i en spareforpligtelse, der er flere gange højere end EU-gennemsnittet. 88 % af primærenergien i Island er vedvarende, og omkostningerne til el og varme er lave, hvilket indebærer færre omkostningsoptimale besparelser. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, bør Island derfor opnå nye energibesparelser hvert år fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030 svarende til 0,24 % af det endelige energiforbrug målt i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2019.

(8) Island har ingen naturgasinfrastruktur og er undtaget fra direktiv 2009/73/EF om det indre marked for naturgas i overensstemmelse med Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 93/2017. Artikel 9 og 10 i direktiv 2012/27/EU vedrørende målere og faktureringsoplysninger for naturgas bør derfor ikke finde anvendelse på Island.

([1]) EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1.
([2]) EUT L 328 af 21.12.2018, s. 210.

(9) Direktiv 2004/8/EF om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked finder ikke anvendelse på geotermisk kraftvarmeproduktion for så vidt angår Island i overensstemmelse med Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 151/2006. Artikel 14 og 15 vedrørende kraftvarmeproduktion i direktiv 2012/27/EU som ændret ved direktiv (EU) 2018/2002 hænger sammen med artiklerne om kraftvarmeproduktion i direktiv 2004/8/EF. Island dækker allerede 90 % af den samlede varmeefterspørgsel med geotermisk energi og fremmer fortsat udviklingen af geotermisk kraftvarmeproduktion inden for sin nationale retlige ramme, hvor det er teknisk muligt. Artikel 14 og 15 bør derfor ikke finde anvendelse på geotermisk kraftvarmeproduktion for så vidt angår Island.

(10) Der er opnået enighed om yderligere fleksibilitet med hensyn til anvendelsen af artikel 5 og 20 i direktiv 2012/27/EU. I artikel 20, stk. 5, bør henvisningen til artikel 5, stk. 1, erstattes af en henvisning til artikel 5 for at gøre det muligt at opfylde forpligtelserne i artikel 5 i sin helhed gennem bidrag til en fond.

(11) Direktiv 2012/27/EU ophæver direktiv 2004/8/EF ([3]), som er indarbejdet i EØS-aftalen, og som derfor skal udgå af EØS-aftalen.

(12) Bilag II og IV til EØS-aftalen bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende tilføjes i punkt 6 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF) i kapitel IV i bilag II til EØS-aftalen:

»som ændret ved:

— **32012 L 0027**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).«

Artikel 2

I bilag IV til EØS-aftalen foretages følgende ændringer:

1. Punkt 24 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF) affattes således:

»**32012 L 0027**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1) som ændret ved:

— **32018 L 2002**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002 af 11. december 2018 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 210).

Direktivets bestemmelser gælder i forbindelse med aftalen med følgende tilpasninger:

a) Artikel 1, stk. 1, og artikel 3, stk. 1, litra a), samt artikel 7, stk. 1, tredje afsnit, finder ikke anvendelse på EFTA-staterne.

b) I artikel 3, stk. 5, tilføjes følgende afsnit:

»Hver EFTA-stat fastsætter et nationalt vejledende energieffektivitetsmål for 2030 på grundlag af enten primærenergiforbrug eller endeligt energiforbrug eller energiintensitet som led i sin integrerede nationale energi- og klimaplan i overensstemmelse med artikel 3 og 7-12 i forordning (EU) 2018/1999.«

c) I artikel 5, stk. 1, indsættes ordene »eller, for så vidt angår Island, forpligtelser i henhold til Islands nationale lovgivning« efter ordene »artikel 4 i direktiv 2010/31/EU«.

d) I artikel 7, stk. 1, litra b), tilføjes følgende punktum:

»Som en undtagelse fra kravet i dette litras første punktum skal Island opnå nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030 svarende til 0,24 % af det årlige endelige energiforbrug målt i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2019.«

([3]) EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.

e) Artikel 9 finder ikke anvendelse på Island for så vidt angår målere for gas.

f) I artikel 9a, stk. 1, indsættes ordene »eller, for så vidt angår Island, det tilsvarende energiforbrug« efter ordene »faktiske energiforbrug«.

g) Artikel 9a og 9c finder ikke anvendelse på fjernvarmesystemer i Island med færre end 1 500 slutbrugere.

h) Artikel 9b finder ikke anvendelse på Island.

i) Artikel 10 finder ikke anvendelse på Island for så vidt angår faktureringsoplysninger for gas.

j) I artikel 20, stk. 5, erstattes henvisningen til artikel 5, stk. 1, af en henvisning til artikel 5.

k) Artikel 14 og 15 finder ikke anvendelse på Island for så vidt angår geotermisk kraftvarmeproduktion.«

2. Følgende tilføjes i punkt 26 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF):

»som ændret ved:

— **32012 L 0027**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).«

Artikel 3

Den islandske og den norske udgave af direktiv 2012/27/EU og (EU) 2018/2002, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft den …, forudsat at alle meddelelser er givet, jf. EØS-aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 5

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i …, den …

På Det Blandede EØS-Udvalgs vegne

Formand

Sekretærer

for Det Blandede EØS-Udvalg

(*) [Ingen forfatningsmæssige krav angivet.] [Forfatningsmæssige krav angivet.]

Erklæring fra EFTA-staterne til afgørelse nr. … om indarbejdelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU i EØS-aftalen

[til vedtagelse sammen med afgørelsen og til offentliggørelse i EUT]

Indarbejdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU i EØS-aftalen udvider de fælles lovgivningsmæssige rammer for foranstaltninger til fremme af energieffektivitet til EFTA-staterne. EFTA-staterne er ikke omfattet af EU's overordnede mål for energieffektivitet. EFTA-staterne har imidlertid fastsat følgende vejledende nationale energieffektivitetsmål:

— Den islandske regering har fastsat et nationalt mål om en forøgelse af effektiviteten i energianvendelsen på 25 % inden 2030 sammenlignet med 2015. Målet udtrykkes som et tværsektorielt mål om at reducere energiintensiteten, dvs. forholdet mellem energiforbrug (endeligt) og realt BNP i PPS-justerede termer. Indikatoren indgår i den energiprognose, der offentliggøres årligt af Islands miljø- og energiagentur.

— Den 6. november 2020 vedtog Liechtensteins parlament (Landtag) sin energistrategi for 2030 med et nationalt energieffektivitetsmål på 20 % sammenlignet med 2008. Centrale elementer i effektivitetsforøgelsen i perioden frem til 2030 er bygningsrenoveringer, højeffektive nye bygninger og effektivitetsforbedringer inden for belysning, drivsystemer og husholdningsapparater. Både elektriske varmepumper til varmeforsyning og elektrificering af transport vil medføre en betydelig erstatning af fossile brændstoffer i fremtiden. Der aflægges årligt rapport om opfyldelsen af målene (som led i en overvågningsrapport til parlamentet).

— Det norske parlament (Stortinget) har fastsat et nationalt mål om en forøgelse af effektiviteten i energianvendelsen på 30 % inden 2030 sammenlignet med 2015 (regeringsforslag St. 25 (2015-2016)). Målet udtrykkes som et tværsektorielt mål om at reducere energiintensiteten, dvs. forholdet mellem energiinput (primært) og realt BNP. Energiministeriet aflægger årligt rapport om målet i rapporten til Stortinget (hvidbog) om nationalbudgettet.